

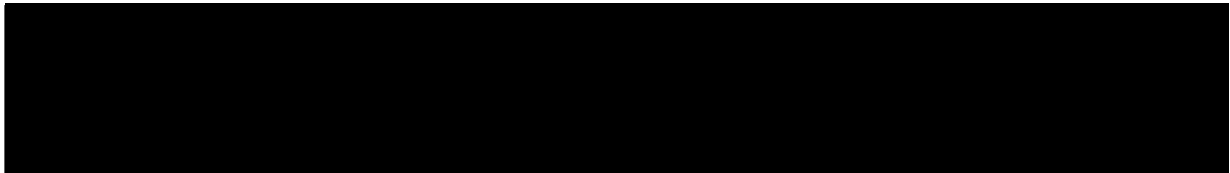

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Prokopa a přísedících Václava Zadražila a Milana Brata v hlavním líčení konaném dne **26. ledna 2024**

takto:

Obžalovaný

se

podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje obžaloby** státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 21. 12. 2022, č.j. ZT 185/2022 - 27, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

dne 4. 8. 2022 v době mezi 06:00 hod. a 07:00 hod. v obci [redacted] kde na dvojlůžku spala poškozená [redacted] a její matka [redacted]

v podnapilém stavu přilehl do postele k poškozené, jejíž věk mu byl znám, osahával ji na prsou, stehnech, hýždích a genitáliích a svého jednání zanechal až poté, kdy poškozená vzbudila matku, která obžalovaného vykázala z místnosti,

v čemž byl podanou obžalobou spatřován zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, neboť nebylo prokázáno, že se obžalovaný jednání nedopustil ve spánku, a tudíž ve skutkovém omylu negativním, který vylučuje trestní odpovědnost.

Odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení a v něm provedené důkazy, závazné pokyny odvolacího soudu

1. Rozsudkem ze dne 7. 6. 2023, čj. 3 T 195/2022–255, byl po provedeném dokazování obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným pro zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku ve vztahu k nezletilé [REDAKCE]. Soud vycházel z výpovědi obžalovaného [REDAKCE] svědků [REDAKCE] starší, slyšení svědci [REDAKCE]. Dále byl jako důkaz proveden videozáznam o výslechu svědkyně mladší 18 let, [REDAKCE] mladší. Čteny byly protokoly o výslechu svědků [REDAKCE]. Doslechnuti byli svědci [REDAKCE] a slyšena znalkyně [REDAKCE] resp. proveden byl též její znalecký posudek stran věrohodnosti nezletilé. Čten byl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace sexuologie soudního znalce [REDAKCE] vypracovaný ohledně sexuality obžalovaného [REDAKCE]. Prvostupňový soud dospěl k závěru, že matka poškozené [REDAKCE] žádným způsobem nezkreslovala svoji výpověď, naopak obžalovaný na svoji obhajobu uváděl nepravdivá tvrzení a soud tak přisvědčil svědkyni, že bez jejího souhlasu a vědomí vstoupil do poje, kde spala s dcerou, dceru [REDAKCE] osahával na prsou, hýždích a přirození a spáchal tak výše popsany zločin.

2. K odvolání obžalovaného Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře usnesením ze dne 18. 9. 2023 14 To 153/2023-286 rozsudek soudu I. stupně postupem podle § 259 odst. 1 trestního řádu zrušil a okresnímu soudu uloženo, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

3. Usnesení obsahovalo pokyny k doplnění dokazování, resp. nalézacímu soudu uloženo, aby se znovu zabýval hodnocením důkazů, má-li být obžalovaný opětovně uznán vinným a odsouzen.

a) Předně bylo nalézacímu soudu výtčeno, že se dostatečným způsobem nevypořádal s otázkou naplnění subjektivní stránky předmětného trestného činu ve formě úmyslného zavinění. Obžalovaný se hájil tím, že nezletilou [REDAKCE] pouze držel ve spánku, měl na ní ruce. Probudila jej sama [REDAKCE] tím, že vykřikla „mamko, strejda na mě sahá.“ Tím probudila i svou matku, která jej pak vykávala z pokoje. Odvolací soud na str. 5. bod 12. citovaného usnesení jednak cituje nejasnou výpověď poškozené nezletilé k otázce, zda měl obžalovaný v okamžiku, kdy ji osahával, zavřené oči a odvolací soud uvádí, že „matka nezletilé se vzbudila až poté, co ji probudila dcera, a ta tak mohla teoreticky k plnému vědomí přivést spolu s matkou i obžalovaného.“ Zmiňován je pak i záznam ze sportovních hodin obžalovaného, které v předmětnou dobu zaznamenaly u obžalovaného klidový režim, tj. absenci zejm. změny srdečního tepu. Pakliže podle odvolacího soudu jednal obžalovaný ve spánku, jednalo by se o skutkový omyl negativní, který vylučuje odpovědnost za úmyslný trestný čin.

b) Dále a nezávisle na předešlé podmínce, odvolací soud uložil nalézacímu soudu, aby posoudil, zda došlo k naplnění objektivní stránky trestného činu, tj. aby posoudil, jak citelný zásah do sexuální sféry poškozené jednání obžalovaného představovalo. Krajský soud uvádí, že zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije. Zákon tyto dvě formy jednání staví na roveň, a proto musí jít o již intenzivnější zásah do pohlavní sféry poškozeného, který sice není soulož, ale má obdobný charakter a důsledky, resp. je schopný podstatněji zasáhnout do pohlavní sféry poškozené osoby. Nemusí jít o jednání srovnatelné se souložím, mělo by ale minimálně dojít k naplnění podstatné intenzity (kde soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 566/2022, 3 Tdo 1267/2012, 5 Tdo 1216/2007). Soud I. stupně se měl v souladu se shora citovanou judikaturou detailněji zabývat intenzitou, délkou a konkrétním charakterem jednání obžalovaného, okolnostmi, za nichž k němu došlo, jeho důsledky ve vztahu k poškozené, jak plynou z vypracovaného znaleckého posudku,

sporností motivace obžalovaného, jakož i skutečnostmi, zjištěnými znaleckým zkoumáním k osobě obžalovaného [REDAKCE]

c) Za třetí uložil odvolací soud soudu I. stupně, aby se v případě, dospěje-li k závěru že byly naplněna subjektivní i objektivní stránka žalovaného zločinu, zabýval i naplněním materiální stránky daného trestného činu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 710/2007), resp. tím, zda čin obžalovaného z hlediska spodní hranice trestnosti odpovídá či neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty, a zda nejsou splněny podmínky pro aplikaci zásady subsidiarity trestní represe.

4. K učinění správného hmotněprávního závěru o tom, zda obžalovaný naplnil svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku (a to jak stránku objektivní, tak stránku subjektivní) uložil odvolací soud soudu procesnímu vyslechnout svědkyni [REDAKCE] k obsahu SMS komunikace mezi ní a [REDAKCE] když obhajoba předložila odvolacímu soudu k důkazu zprávu zmiňovaně určenou obžalovanému, v níž zpochybňuje věrohodnost a morální integritu svědkyně [REDAKCE] starší. K úvaze dal doplňující výslech obžalovaného a [REDAKCE] starší.

II. Doplněné dokazování a vypořádání se s okolnostmi, uvedenými v usnesení Krajského soudu

5. Soud provedl k důkazu doplňující výslech svědků [REDAKCE] starší, výslech svědkyně [REDAKCE] fakticky doplňující výslech svědků, jejichž výpovědi již byly dříve čteny, tedy [REDAKCE] Čteny byly důkazy, předložené zmocněncem poškozené [REDAKCE] a to služební hodnocení matky nezletilé [REDAKCE] zpracované [REDAKCE] prohlášení bývalého druhá matky nezletilé [REDAKCE] ze dne 6. 11. 2023, prohlášení velitele družstva a přímého nadřízeného svědkyně [REDAKCE] ze dne 12. 11. 2023, prohlášení nyní [REDAKCE] ze dne 23. 1. 2024, v letech 2020 až 2022 [REDAKCE] Dále prohlášení kolegů svědkyně [REDAKCE] a dále SMS komunikace mezi ní a matkou poškozené. Čteny byly informace k technickým parametrům, mj. fyziologickým funkcím, zaznamenávaným hodinkami Garmin. Čteny byly rovněž důkazy, předložené obhajobou již v odvolacím řízení, tedy přípis [REDAKCE] obžalovanému a k otázce vyjádření poškozené [REDAKCE]

6. Soudu bylo uloženo, aby se vypořádal s námitkami obhajoby a poté detailně zhodnotil všechny ve věci provedené důkazy (tedy jak provedené již v původním řízení, tak doplněných po zrušení napadeného rozsudku), v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu, a po řádném vypořádání se se všemi okolnostmi, zmíněnými v usnesení Krajského soudu, ve věci rozhodl.

7. Obhajobou byla jednak problematizována věrohodnost a integrita očitě svědkyně skutku, matky nezletilé [REDAKCE] starší. K tomu soud předvolal kolegy svědkyně, příslušníky vojenského útvaru a její zmocněnec doložil prohlášení jednak přímého nadřízeného [REDAKCE] jednak někdejšího [REDAKCE] jakož i písemná vyjádření dalších osob. Soud již v odůvodnění rozsudku ze dne 7. 6. 2023, čj. 3 T 195/2022–255 uzavřel, že pravdivost výpovědi svědkyně [REDAKCE] nebyla žádným způsobem provedeným dokazováním zpochybněna. Svědkyně byla způsobem podání i obsahem výpovědi zcela věrohodná. Stejně tak i nyní je třeba uzavřít, že se naprosto nezakládá na pravdě obhajobou předložený přípis bývalé kolegyně [REDAKCE] o tom, že [REDAKCE] starší je „afektovaná, cholerická, overthinker, lhavá, závistivá, vypočítavá, které se každý slušný člověk musí obávat a vyhýbat.“ Soud konstatuje, že od nyní [REDAKCE] viz čl.

322) jako od velitele praporčického sboru, přes bezprostředně nadřízeného velícího důstojníka [REDAKCE] (viz čl. 324) po kolegy [REDAKCE] (čl. 329, protokol o hlavním líčení) a bývalého partnera (čl. 299), téměř unisono v různých variantách odeznělo, že [REDAKCE] je čestná, přímá, zodpovědná (viz její služební hodnocení čl. 296), kolegiální (případně obětavý) člověk. Naopak charakteristiky, uvedené v obžalovaném předloženém dopise, především pak lhavost, podle většiny svědků poměrně přiléhavě dopadají na [REDAKCE]. Soud považuje za prokázané, že svědkyně [REDAKCE] v žádné fázi řízení nelhala, obžalovaného křivě neobvinila, ani nedramatizovala vzniklou situaci. Jako svědek se prokázala jako zcela věrohodná.

8. Stejně tak se nezměnila důkazní situace, pokud jde o vypovídací hodnotu hodinek Garmin, měřících tepovou frekvenci a další údaje. Soud ověřoval, zda je měl inkriminovaný večer obžalovaný [REDAKCE] na ruce a byť se nepodařilo prokázat, zda ano či ne, logickou úvahou je třeba zodpovědět tuto otázku kladně. Jednání obžalovaného nebylo plánovité, byl to zkrat a aktivita, zaznamenaná na hodinkách, časově odpovídá tomu, co se obžalovaný na party u matky poškozené dělal. Pokud by dal obžalovaný hodinky jinému, jak uvádí zmocněnec poškozené, ten by musel být do pozdních nočních hodin předstíraně aktivní, pak opět vstát v době, kdy se na rozkládací pohovce v obývacím pokoji probral obžalovaný atp. To je zajisté nepravděpodobné, protože obžalovaný útok na nezletilou takto rafinovaně neplánoval.

Z technických údajů zjištěných o tomto typu hodinek (viz čl. 307 a násl.) však vyplývá, že měří srdeční tep v případě tzv. kardio, při pohybu. Nemohou však být tak citlivé, aby zaznamenávaly vliv emocí. Tep (a stress) se totiž nezměnil nejen v okamžiku, kdy obžalovaný [REDAKCE] osahával nezletilou [REDAKCE], ale ani okamžitě poté, kdy byl při tom přistižen matkou. Podle provedených důkazů byl v šoku, hájil se a byl vykázán z ložnice. Tedy prožíval pro jinak slušného člověka nesmírně stresující událost. Hodinky ale vykazují prakticky stejné hodnoty, jako když spal. Optický snímač tedy reaguje na úsilí při sportovní aktivitě. Na to je i zaměřen dle technické dokumentace, nejde o detektor lži. Inkriminovaného rána tedy nezaznamenal žádnou z reakcí obžalovaného, k níž prokazatelně došlo, včetně osahávání nezletilé. Proto také soud již v prvním, odsuzujícím rozsudku dospěl k závěru, že tento důkaz nemůže relevantní.

9. Nicméně, hned první podmínku, stanovenou odvolacím soudem, tedy vyvrátit tvrzení obžalovaného, že poškozenou osahával ve spánku a tudíž ve skutkovém omylu negativním, se splnit nepodařilo a nebylo to ani možné. Odvolací soud zdůrazňuje výpověď nezletilých stran toho, zda měl či neměl obžalovaný při útoku otevřené oči. Poškozená [REDAKCE] mladší uvedla, že myslí, že asi ano, ale nebyla si jistá. Problém tkví v tom, že obžalovaný [REDAKCE] nalehl na nezletilou zezadu seshora. Svědkyně mu tedy viděla hůře do tváře. Mimoto vypovídala jako 7. leté dítě, s přirozenou mírou nepřesností, pokud jde o detaily, které pro takto malé dítě nejsou podstatné. Typicky, soud provedl k důkazu údaj o východu slunce dne 4. 8. 2022 a pokud v době, kdy se obžalovaný jednání dopustil, již bylo hodinu světlo, současně je podle závěrů soudní znalkyně svědkyně [REDAKCE] věrohodná a absolutně chybí jakýkoli motiv (a z důvodů podrobně popsanych v odůvodnění časově prvního rozhodnutí prakticky i technická možnost) křivého obvinění, prostě její tvrzení, že byla tma, je třeba dát na vrub věku, nepřesnostem, objevujícím se ve výpovědi dětí běžně.

10. Odvolací soud vůbec nezmiňuje výpověď matky nezletilé, která obžalovaného [REDAKCE] viděla na dceru sahat s otevřenými očima tváří v tvář. Resp., viděla, že obžalovaný má v okamžiku, kdy se sama probudila, otevřené oči. Bohužel, i za situace, kdy o události hovoří pravdu, ani ona nemůže potvrdit či vyvrátit to, zda obžalovaný nejednal ve spánku. V doplňujícím výslechu (viz čl. 334 p.v.) uvedla, že se probudila s očima upřenými na strop a následně se otočila na dceru a viděla obžalovaného [REDAKCE] s otevřenými očima. Uvedla současně, že jí dcera budila dotykem. Nelze tedy vyloučit to, co je v rozhodnutí krajského soudu klíčové, totiž že „matka nezletilá se vzbudila až poté, co ji probudila dcera, a ta tak mohla teoreticky k plnému vědomí přivést spolu s matkou i

obžalovaného.“ Otevření očí je otázka kratšího časového úseku, nežli otočení hlavy a pokud dcera matku budila dotykem, to znamená že se za ní natáhla rukou, samozřejmě že nelze vyloučit, že mohla teoreticky probudit současně obžalovaného. Odvolací soud uložil soudu nalézacímu vyvrátit tvrzení obžalovaného ██████ kterým soud neuvěřil mj. proto, že jeho obhajoba byla kontaminována nepravdami. V prvé řadě tvrzeními o tom, jak byl matkou pozván, aby spal spolu s nezletilou v posteli. Jeho výpověď byla nevěrohodná a nelogická, a naopak v případě figuroval věrohodný, očítý svědek, který jej viděl osahávat dceru s otevřenýma očima, tedy vědomě. Ani pravdivě vypovídající svědkyně ██████ starší však nemohla – v intencích pokynu odvolacího soudu - vyvrátit jeho tvrzení, že se jednání dopustil ve spánku.

11. Skutkový omyl negativní, tedy stav, kdy si pachatel neuvědomuje nedovolenost svého počínání, vylučuje trestní odpovědnost mj. i tehdy, jedná-li ve spánku (např. trestný čin somnambulního člověka). Pokud bylo podle pokynu soudu II. stupně podstatné vyloučit, že nespal a že se neprobudil zároveň s ní (a v řádu, byť i jen zlomku sekund před tím, než se ohlédla a spatřila jej), nezbývalo, nežli uposlechnout pokynu odvolacího soudu a *in dubio pro reo* obžalovaného obžaloby zprostit.

12. Soud se přitom zabýval i otázkou, zda jednání obžalovaného nenaplnilo skutkovou podstatu jiného trestného činu, avšak žádný na popisované jednání nedopadá. V domě matky poškozené pobýval s její souhlasem, nátlak ani násilí či žádná trestně postižitelná komunikace mezi ní a dítětem neproběhla. Nebylo možno uzavřít ani to, že by se dopustil žalovaného trestného činu v zaviněné nepřičetnosti jako zločinu opilství, neboť soud se již v odůvodnění předchozího rozhodnutí podrobně zabýval otázkou, do jaké míry byl obžalovaný opilý. Byť odvolací soud s opilostí operuje, je třeba připomenout, že obžalovaný ██████ sám jakoukoli silnou opilost popírá. Neodpovídá jí ani množství alkoholu, který podle svědků prokazatelně zkonsumoval během předešlého večera, ani výpověď většiny svědků, včetně samotné matky poškozené. Je možné, že se napil sám poté, kdy se rozloučil s matkou poškozené a následně dorazil do jejího pokoje. Tomu by nasvědčovalo líčení matky poškozené o tom, že se jí ráno jevil více pod vlivem alkoholu, nežli když šel spát. Je však vyloučeno na takové hypotéze stavět závěr o vině trestným činem podle § 360 trestního zákoníku.

13. Fakt, že se byl obžalovaný zproštěn za užití zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, soud promítl alespoň do výroku rozhodnutí, neboť znění, že v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, by bylo zcela zavádějící. Obžalovaný byl obžaloby zproštěn proto, že nebylo prokázáno, že se jednání nedopustil ve spánku, a tudíž ve skutkovém omylu negativním. Nikoli proto, že by popsané jednání nebylo trestným činem.

14. V bodech b) a c) argumentace odvolacího soudu si totiž nalézací soud dovoluje zásadně nesouhlasit z interpretací podobného jednání jinak, než jako naplnění znaků zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Již vůbec pak nešlo o mimořádný případ, kdy by bylo možno uvažovat o neexistenci škodlivosti činu a z toho vyplývající beztrestnosti činu na základě zásady subsidiarity.

14. Podle judikatury již ze šedesátých let minulého století (srov. R 31/1964), jakož i dle doktríny, lze za jiný způsob pohlavního zneužití považovat jednak akty podobné souloži nebo svou povahou se jí blížící. Tedy i další formy uspokojování pohlavního pudu na těle dítěte mladšího patnácti let, včetně ohmatávání prsou nebo pohlavních orgánů, a to třeba i přes šaty (Ščerba, F. a kol. Trestní zákoník. Komentář. 1. vydání (2. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022).

15. Tyto znaky nenaplní jen jednorázové, chvilkové dotyky přes oděv, byť na intimních místech a judikatura sice korigovala opakovaně soudní praxi ve výjimečných případech, kdy např. šlo o mladistvého pachatele, jenž se takového jednání dopustil ve vztahu k věkově blízké poškozené, eventuálně v případech skutečně letných, neinvasivních doteků. Avšak, zobecnování takovéto -

v podstatě - kauzistiky na jakékoli, mnohem závažnější případy útoků vedených proti dětem, by vedlo k nepřipustné bagatelizaci podobného jednání. Typicky, odvolacím soudem citované rozhodnutí Nejvyššího soudu, 4 Tdo 566/2022 pojednávala o skutku, který pachatel spáchal na dítěti, které mu bylo svěřené ke hlídání tak, že cit.: „v době před spaním, když společně leželi v posteli, šimral na břicho a minimálně v jednom případě sáhl na přirození, a když nezletilá řekla „au“, svého jednání zanechal.“ Pokud tedy literatura (Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, 4933) právě z tohoto rozhodnutí dovozuje odvolacím soudem citovanou obecnou podmínku, že u jiného způsobu pohlavního zneužití musí jít o intenzivní zásah do mravního a tělesného vývoje takového dítěte, který je v zásadě srovnatelný s vykonáním soulože, a tedy o jednání, které se svou intenzitou blíží vykonání soulože, jde o prakticky nepoužitelné zobecnění konkrétního případu, který jistě se souloží nesnese srovnání, ale který není adekvátní projednávané věci. S podobnými rozhodnutími by v soudní praxi mělo být nakládáno velmi obezřetně, protože jejich právní věty jsou zavádějící bez seznámení se se skutkovými okolnostmi projednávaných případů. I též posledně citovaný komentář uvádí výslovně hned v následující pasáži, že jiný způsob může spočívat i v osahávání poškozené přes oděv na přirození, popř. na jiných intimních místech a odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu 8 Tdo 402/2016. Za neintenzivní a tudíž beztrestný zásah do integrity oběti tedy jistě nelze označit osahávání pohlavních orgánů sedmiletého dítěte pětáctýřicetiletým mužem, který se k dítěti vkrade, když dítě spí.

16. Mimoto, judikatura Nejvyššího soudu v tomto ohledu není zcela jednotná. V rozhodnutí 3 Tdo 550/2009 soud uvádí, že ohmatávání pohlavních orgánů jako jiný způsob pohlavního zneužívání „přitom nemusí spočívat v natolik intenzivním zásahu do pohlavní sféry poškozeného, jakým je vykonání soulože.“ Stejný judikát mimochodem výslovně zmiňuje, že u trestného činu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku není třeba, aby se jednalo o osobu trpící sexuální deviací (pedofilii), což byla okolnost odvolacím soudem rovněž zmiňována. Protože jen minimum pachatelů uvedeného zločinu jsou osoby sexuálně deviantní, není možné výsledky znaleckého zkoumání přeceňovat.

17. Soud je toho mínění, že intenzitu jiného způsobu pohlavního zneužití nelze exaktně měřit. Je třeba pod něj podřadit všechny sexuální aktivity, jež mají charakter pohlavního styku, jinak by zákonodárce tyto aktivity neodděloval a nepostihoval by je stejným trestem. Délka trvání skutku je pak závislá na řadě okolností, např. v projednávaném případě bylo jednání přerušeno tím, že se nezletilá probudila a probudila matku, což by jistě nebylo možno chápat jako letmý dotek z vůle pachatele. Svoji roli nepochybně hraje vždy věkové rozpětí mezi aktéry skutku a vztah mezi nimi. Lze si představit konsensuální něžnosti mezi nedospělým pachatelem a poškozenou pod zákonnou hranicí, které by nebylo nutno trestně postihovat, ale sexuální agrese dospělého muže vůči malému spícímu dítěti za porušení trestních norem považováno být musí

18. Rozhodnutím soudu II. stupně určená povinnost prokázat, že cílem pachatele je sexuální vzrušení pachatele, pak nekoresponduje s tím, že odvolací soudem přisvědčil poškozené, že se obžalovaný dotýkal jejích intimních partií, ač obžalovaný [REDAKCE] sám v přípravném řízení tvrdil, že měl ruce na jejích bocích (čl. 36) a u hlavního líčení že „měl ruce na ni.“ Ve skutečnosti ji osahával na místech, kde dotyk přináší sexuální uspokojení. Obžalovaný např. nehladil poškozenou po vlasech. Vniknul pod její peřinu, nalehl na ni tělem a hladil ji po hýždích, přirození a prsou. To jsou orgány, jichž se muži u žen dotýkají s cílem dosáhnout svého a partnerčina sexuálního vzrušení. Soudu není zřejmé, jak jinak by měl prokazovat, že cílem pachatele bylo jeho sexuální vzrušení, prokazuje-li se jednání, jehož je sexuální vzrušení jediným cílem.

19. Již vůbec by soud nepochyboval o naplnění materiální stránky daného trestného činu (kdy odvolací soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 710/2007, ve věci dosti nepodobné projednávané věci a opět postrádající dostatečnou zobecňující funkci). Trestní zákoník postihuje mnohem banálnější, společensky méně škodlivá jednání, než je sexuálně

motivované osahávání dítěte neznámým dospělým. Přitom se zde běžně zásada subsidiarity trestní represe neuplatňuje. Soud by o ni vůbec neuvažoval ani v projednávaném případě.

20. Výše uvedený soud zmiňuje proto, aby v projednávaném případě nevzniklo podezření, že by jednání, popsané ve výroku rozhodnutí nepovažoval za zločin. Zprošťující výrok byl učiněn toliko proto, že nebylo možno vyvrátit tvrzení obžalovaného o jednání ve spánku, a tudíž ve skutkovém omylu, jenž vylučuje trestní odpovědnost pachatele.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Poškozený se poučuje o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Žádost o uspokojení majetkového nároku dle zákona č. 59/2017 Sb. je třeba na Ministerstvo spravedlnosti zaslat nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok. Vzor žádosti naleznete na <https://justice.cz/web/obeti-trestnych-cinu-uspokojeni-majetkovych-naroku>.

Tábor 26. ledna 2024

Mgr. Martin Prokop v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

